

рическія смыслаль, да забележиць само, за-
що народатъ на Аспаруха владѣль до по-
ловина на 8 я вѣкъ, зашо правленіе то
становало послѣ избирательно, и царе ти ско-
ро са променявали до тогава, до де ни ста-
налъ падъ тяхъ Царь Крумъ (Krumus kremus)
въ начало то на 9 я вѣкъ (около 802 та
година), кой то разширилъ свои те владѣнія
въ восточна та Венгрія до Пешта, и
грабить Карпатски. Императоръ Никифоръ
началь съ тахъ воина (807—811), обаче
свиршалъ съ това, щого убили въ Сиферя, и
Крумъ приказалъ отъ истовыя черяпъ (кока-
ла отъ глава таму) да направятъ за здравна
чаша (за здравица), какъ то я назовавать
Византійски те лѣтописцы (*σδραβιτζα*). Пріем-
ника на Никифора Михаилъ Рангова и Левъ
Армянинъ искали да отвѣрнатъ на крума, оба-
че нищо неможли да направятъ: Бѣлгари те
зели Едерне, разграбили окрестности те ца-
реградскіи, и извели млого народъ отъ Ора-
кія Македонія задъ Дунава на съверъ. Тія
преселенцы быле христіані, и сдванъ ли те
първянъ не изнесли свѣтатъ на христіанство
то въ сегашна та Венгрія. Левъ Армянинъ
искалъ помошь отъ Карла Великаго и стѣ-
пляль въ области те Бѣлгарски, обаче нищо
ниможель да направи, зашо то крумъ и